ULTIMII SOSIȚI ÎN „CAMPIONATUL EUROPEI"

CEAIUL RAMSEY ȘI CAFEAUA IAKUȘIN

Pe mesele de paginat ale imprimeriei Rodolfi din Roma, plumbul așteaptă încă două nume. Marile afișe în culori, streifurile pentru autobuze, metrouri și trenuri, programele în cîte 20 de pagini trebuie să fie completate cu aceste două nume. Sînt ale echipelor care au obținut, ultimele, accesul în turneul final al „Campionatului Europei". Miercurea trecută linotipurile au bătut numele primei dintre ele, Anglia. Iar sîmbătă s-a lucrat pînă noaptea tîrziu pentru că a fost cunoscut și al patrulea participant la turneul final : U.R.S.S. Și în vreme ce tipăriturile de la Rodolfi se răspîndesc acum în întreaga Italie, noi o să vă povestim două întîmplări, fiecare cu cîte un personaj...

RAMSEY

Ca de obicei, Michael Young, cel mai vechi șef de sală al restaurantului „Royal Garden" din Londra pregătește dichisul pentru Mister Alf. E vorba de ceaiul de măcieș tare, concentrat, de un ou răscopt și de paharul cu sifon cald. Nelipsitul oaspe, din orele dimineții, a absentat ultimele zile. Și Young e cu atît mai dornic să-l revadă. Iată-l. E ora 10 și un sfert. Precis în gesturi, liniștit, imperturbabil, noul intrat se așează la scaunul de lîngă fereastră, așa cum o face de patru ani, de cînd a abandonat cafeneaua de lîngă „Victoria și Albert Hall" pentru aceasta nouă, din marele hotel, fiindcă aici s-a mutat și Young.

— **Good by, Mister Alf !** Și uriașul „maître", care i-l amintește totdeauna lui Ramsey pe găliganul lui Liverpool, Yeats, pune cu grijă tava pe imaculata față de masă. Știți, v-am pregătit ceva în plus, pentru astăzi...

— Ce anume, dragul meu ? Știi că nu ies cu un gram din micul meu dejun..."

— **Un „Campari" mic. Trebuie să vă obișnuiți... cu Italia.**

— Ah, da. Fiind vorba de o atenție a ta și de grija de a mă aclimatiza, accept. Și sir Alf Ramsey închină paharul cu lichidul coarea vișinie în cinstea gazdei lui, care folosește micul toast pentru a pune întrebarea la care se gîndește de miercuri seara din clipa cînd, dînd un pumn zdravăn aparatului de radio, a strigat : „Bravo băieți ! Sînteți cu adevărat campioni mondiali!"

— Mister Alf. Cum a fost ?

— Mai greu ca niciodată. Nu meciul. Ci orele dinainte. D-ta știi că eu comunic echipa cu cel puțin 24 de ore înainte de joc. Ei bine, pentru prima oară nu am făcut-o. Nu eram hotărît nici marți seara cu cine voi intra în teren. Cu lipsa lui Cohen mă obișnuisem. Dar și Banks și Jackie Charlton și Stiles, absenți, era prea mult ! Și în sîmbăta dinainte de meci mai primisem o lovitură. Tînerelul acela, Bell, de la Manchester City, pe care aș fi dorit cu orice preț să-l fac să joace, s-a accidentat. Atunci mi-am zis : mergi cu tot ce al la dispoziție din „World Cup". Băieții ăștia alcătuiesc un club al echipei Angliei. Au un prea mare orgoliu de apărat ca să se menajeze. Așa am făcut : trei dintre cei patru din față jucaseră în finala lui „World Cup 66". Bonetti s-a simțit „în largul lui" în poartă. Nu i-a mai jucat festa tremuriciul ăla de început de meci. Și ceilalți, mai noi, m-au mulțumit : pe Newton, îl cred mai util de cît Cohen, ca și Labone și Mullery. Spaniolii au jucat cu o mie de focuri în vinele lor. Cînd rezervele de temperament li s-au stins, am putut să-i măturăm. Și de-a latul și de-a lungul terenului. Asta a fost.

Și, după ce și-a sorbit ceaiul, oaspetele lui Young se ridică tacticos, pornind liniștit spre ieșire, însoțit de uriașul în frac :

— **Good by, Mister Alf !**

Mister Alf pleacă, în iunie, în aventura italiană numită „Campionatul Europei".

. . . . . .

Luni după amiază. Nu e nici prea cald dar nici frig. Bate un vînt răcoritor, făcînd să filfîie ușor drapelele de la intrarea stadionului Dinamo din Moscova; doi oameni bine făcuți intră cu pași liniștiți, fără grabă, și urcă apoi scările spre barul clubului. Chiar de cum deschid ușa, saluturi amicale, vesele, îi primesc. Sînt **Mihail Iakușin** și **Lev Iașin**, nume celebre ale fotbalului sovietic. Fără să le mai aștepte comanda, chelnerul le pregătește două cafele mari.

Cei doi s-au așezat la masa unde îi poți întîlni în fiecare luni, dacă meciurile nu-i duc pe cine știe unde. Acum e o zi mai deosebită. **Iakușin** a reușit un rezultat excelent, nu numai răsturnarea unui scor ce părea asigurător pentru reprezentativa maghiară dar și una dintre cele mai severe înfrîngeri suferită, și nu numai ca rezultat, de echipa **Ungariei** în întreaga ei activitate. Firește, cei dimprejur așteaptă cîteva impresii ale bătrînului antrenor, renumit pentru inspirația cu care știe să se înarmeze în meciurile dificile ale echipelor lui.

IAKUȘIN

„La Budapesta, la terminarea meciului, m-am mulțumit să spun, la sfîrșit, că mai avem de jucat 90 de minute la Moscova. În meciul-retur eu m-am bazat înainte de orice pe dorința de revanșă a lui Bîșeveț. Puteam să jur că el va face totul spre a da într-adevăr ce poate, să arate ce știe. Și așa a fost. Dar, dacă mă gîndesc bine, aproape toți oamenii mei au jucat peste așteptări. Și, dacă am fi avut cît de cît șansă, obțineam calificarea chiar din prima repriză. Am ratat situații mai clare de cît acelea din care s-au marcat cele trei goluri".

Un vecin de masă pomenește numele Italiei, viitoarea adversară a fotbaliștilor sovietici.

„Pe lîngă armele noastre, va conta și tradiția. Nu uitați că nici Italia nu ne-a învins — încă — în vreun meci oficial, de competiție" remarcă Mihail Iakușin.

Și mai soarbe, o dată, tacticos, din cafea.

GOOOL ! Satisfacția supremă a oricărui copil care a îndrăgit fotbalul (un meci între două formații școlare vest-germane).

CÎȚI „BECKENBAUER" ASCUND CEI 575.000 ?...

Una din cele mai puternice federații de fotbal din Europa și chiar din lume, este, fără îndoială, aceea din R.F. a Germaniei. Cucerirea titlului de campioană mondială în 1954, a celui de vicecampioană în 1966, prezența echipei sale naționale la multe din edițiile turneului final al competiției maxime, ca și numeroasele victorii repurtate pe plan internațional constituie o dovadă a valorii fotbalului din R.F.G. Iar cifrele care urmează subliniază în chipul cel mai convingător solida bază organizatorică și ampla activitate fotbalistică din țara lui **Uwe Seeler, Beckenbauer, Schultz** et Co. : peste 80 000 de echipe, dintre care 39 978 de seniori, 19 089 de juniori și 21 385 de copii ; un total de 2 400 000 de jucători legitimați ; circa 40 000 de meciuri oficiale săptămînal. Federația vest-germană are în subordinea sa patru federații regionale (corespunzătoare fostelor ligi din fotbalul nostru) și 16 federații de „landuri" (regionale), care, la rîndul lor, au de dirijat și îndrumat foruri locale, echivalente cu comisii raionale și districtuale.

ÎN CE CONSTĂ FORȚA FOTBALULUI VEST-GERMAN ?

La această întrebare răspunde un foarte bun cunoscător al sportului cu balonul rotund din R.F. a Germaniei, antrenorul **Paul Frantz**, care a activat multă vreme la Strasbourg, în Franța, și care — la întrebarea pusă de un redactor al ziarului „L'Equipe" — a sintetizat astfel :

● Educația de bază a tineretului. Sportul face parte din programul școlar și tînărul continuă să-l practice după terminarea școlii.

● O ambianță sportivă foarte bună, creată prin „după-amiezele de fotbal" (sîmbăta) și prin concursul de pronosticuri, care pasionează toată lumea.

● Frumusețea acțiunii de joc este legată de performanță și aceasta contează în ochii publicului. „Eleganța gratuită" nu place.

● Cointeresarea jucătorilor la bunul mers al „întreprinderii". Primele de victorii sînt egale cu salariile de bază...

● Numărul ridicat de spectatori care creează la jucători o stare de a se depăși. Un jucător vest-german joacă cu 120 la sută din posibilitățile sale, în timp ce unul din străinătate depune numai 80 la sută.

● Organizarea solidă a campionatului și sistemul de promovare-retrogradare (fără baraj). Campionatul se poate desfășura într-un climat favorabil

575.000 TINERI ÎN COMPETIȚII !

Ceea ce constituie rezervorul fotbalului vest-german este tineretul și, în primul rînd, elevii. Alături de seniori activează încă două categorii de jucători : copiii (10—12 ani) și juniorii (12—18 ani), într-un total de circa 575 000, prezenți la meciurile a peste 40 000 de echipe !

Baza o asigură ȘCOALA. În activitatea sportivă a elevilor fotbalul ocupă un loc foarte important. Școlile dispun de baze sportive pe care se dispută cu regularitate meciuri între echipe organizate pe diferite virste. Profesorii nu numai că asistă la aceste meciuri, dar iau parte la diferite stagii și cursuri organizate de forurile federale. Întreaga activitate a sportului școlar se bazează pe o strînsă colaborare între federație, pe de o parte, și autoritățile școlare de toate nivelele, școlile și școlile normale de institutori, pe de altă parte.

GRIJILE LUI SCHÖN

La nivelul activității de performanță există, totuși, discuții, mai cu seamă atunci cînd este vorba de echipa națională. Ziarul rhenan **„Allgemeine Zeitung"**, de pildă, nu găsește justificat optimismul cu care federația privește viitorul, subliniind că multe cluburi din prima ligă acordă prea puțin sprijin echipelor lor amatoare — care constituie adevărate rezervoare de jucători — că mărirea numărului echipelor în prima ligă poate determina o scădere a nivelului tehnic și că echipa națională este mai slabă decît în perioada 1950—1962.

De altfel, nici **Schön** nu privește prea liniștit viitorul. Echipa care a cucerit locul doi la ultimul campionat mondial trebuie remaniată în vederea preliminariilor viitoarei ediții a **„Cupei Jules Rimet"**. Prima măsură a fost reîntinerirea lotului, pusă în practică din primele jocuri amicale din acest an. Avînd la dispoziție un fond bogat de jucători, **Schön** pune la încercare tinerele elemente pe posibilitatea unei reînnoiri. Primele încercări le-a făcut în partida amicală cu Elveția (0—0), în care i-a verificat pe debutanții **Köppel** (jucător de mijlocul terenului) și **Volkert** (extrem stînga), alături de fundașul (e... **demann** (aflat la al doilea meci internațional A). **Schön** și-a continuat investigațiile și în recentul meci amical cu **Țara Galilor**, considerat, de asemenea, ca punct important în programul de pregătire a echipei naționale. De data aceasta, **Schön** i-a trecut prin sită pe **Ba**ese (fundaș central) și (mijlocaș), i-a mai verificat o dată p... **Vogts** (fundaș dreapta) și pe **Ov**... (fundaș central) și i-a rechemat pe **Overath** și **Held**. Unul din obiectivele ur... mărite este consolidarea unei linii de mijloc... foarte elastice. Experimentările vor continua și cu alte apropiate prilejuri, dar în toamnă **Schön** va trebui să ajungă la rezultate. Vor începe preliminariile C.M. 1970 și el vrea ca echipa sa să fie prezentă în Mexic.

SCRISOARE DIN SOFIA

CEI „TREI MARI" ÎN OGLINDĂ

Întreruperea de o lună a campionatului bulgar a trecut și întrecerea a reînceput. Atenția este atrasă în primul rînd de lupta îndîrjită pentru titlu. E o luptă între „cei trei mari" —Lokomotiv, Levski și TSKA Cerveno Zname — toate din Sofia, pretendentele la titlu.

LOKOMOTIV se prezintă în acest moment ca echipa cea mai solidă, cu un joc bine echilibrat. Cele mai puternice elemente sînt golgeterul Kotkov, aflat pe primul loc al campionatului realizatorilor cu 22 de goluri la activ, centrul înaintaș Mihailov (artizanul victoriei echipei olimpice în întrecerile cu reprezentativa R.D.G.), mijlocașul Georgiev, și fundașul central Hristakiev.

LEVSKI n-a reușit în această primăvară nici un joc demn de prestigiul său și nici pe măsura așteptărilor. Ea a pierdut stilul său dinamic. Numai rutina și o minimă coeziune îi permite să rămînă încă pe locurile fruntașe ale clasamentului. E curios că Levski joacă mai bine în deplasare decît la Sofia. Asparuhov rămîne marea sa vedetă dar fără strălucirea de acum doi ani. Numeroasele accidente își spun cuvîntul, el joacă cu mare circumspecție, preferînd mai mult să construiască decît să realizeze.

TSKA CERVENO ZNAME aniversează în acest an 20 de ani de existență și are marea ambiție de a deveni campioană cu acest prilej. Dar formația actuală este departe de aceea din anii de glorie, de „11"-le lui Boșkov, Manolov, Dimitrov etc. Bazat pe un bun nivel tehnic, jocul său a rămas însă puțin demodat pe plan tactic. Jucătorii tineri de care dispune au calități dar nu marea clasă.

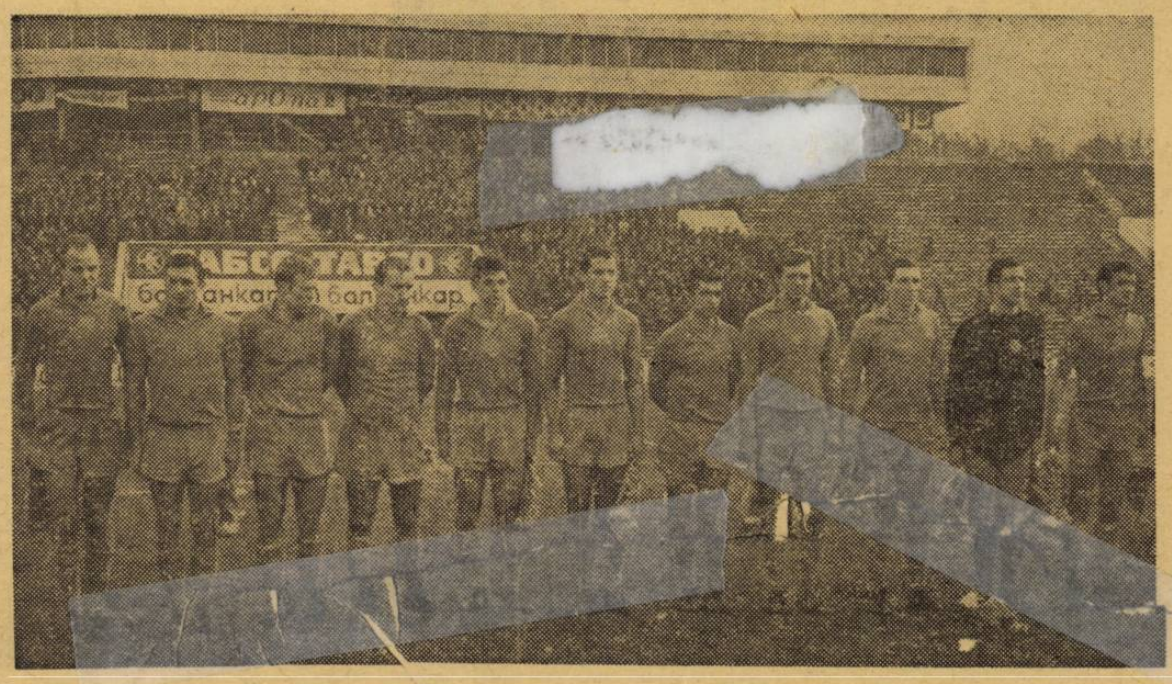

Echipa care a adus Bulgariei calificarea în turneul olimpic din Mexic

Dintre celelalte echipe trebuie să amintim pe Spartak Sofia care n-a pierdut nici o partidă în acest sezon ! Iar fosta deținătoare a titlului, Trakia pierde mereu teren, dispărînd dintre protagoniste.

Problemele olimpicilor

Bulgaria a obținut calificarea pentru turneul final al J.O. din Mexic. Un succes neașteptat, s-o recunoaștem cu sinceritate. Atenția principală a federației bulgare se concentra spre „Campionatul Europei" și echipa națională primă, care trebuia să joace împotriva Italiei în sferturile de finală. În această situație i s-a încredințat formației secunde misiunea de a încerca eliminarea prestigioasei reprezentative a R. D. Germane. Dar, odată calificarea obținută încep și problemele.

Mai întîi : care echipă trebuie să meargă în Mexic ? Sînt foarte multe opinii care cer ca aceasta să fie echipa A; ea ar avea — se spune — mult mai mari șanse, în lupta pentru medaliile olimpice. Dar sînt de asemenea argumente care pledează în favoarea echipei olimpice, ea fiind aceea care a cîștigat dreptul pentru fotbalul bulgar de a fi reprezentat în Mexic. Logic și moral, aceste din urmă argumente sînt mai convingătoare.

Apoi vine o altă chestiune mult mai gravă : cum va fi împăcat programul de pregătire al echipei olimpice cu acela al campionatului ? Trebuie sacrificat campionatul și eliminate întîlnirile lui pînă după olimpiadă ? Să fie aplicat sistemul din U.R.S.S., de a retrage pe jucătorii din lot de la cluburile lor și a continua campionatul fără aceștia ? Sau, în fine, să se înceapă campionatul mult mai devreme, în primele zile ale lui august, și — după 10 etape — să fie oprit pentru a se putea începe pregătirea echipei olimpice ?

Cum vedem, federația bulgară are destule chestiuni de rezolvat.

ȘTEFAN NOIKOV

15 mai 1968